Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 62
5 TEMMUZ 1990

UTANMAZ ADAM

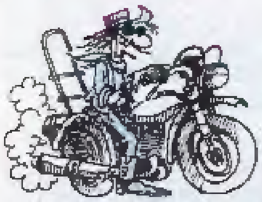

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

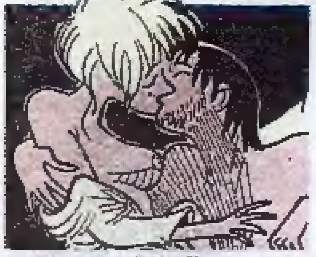

ÖZDEN ÖĞRÜK'DEN
TELEPATİYA

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA

İLBAN ERTEM
ŞEVKET YALAZ
SERHAT GÜRPINAR
ZAFER TEMOÇİN
SÜLEYMAN ARGUN

BAYRAM BULMACASI: AŞAĞIDAKİ KURBANLIKLARDAN BİRİ DİĞERLERİNDEN FARKLIDIR. BULUNUZ?

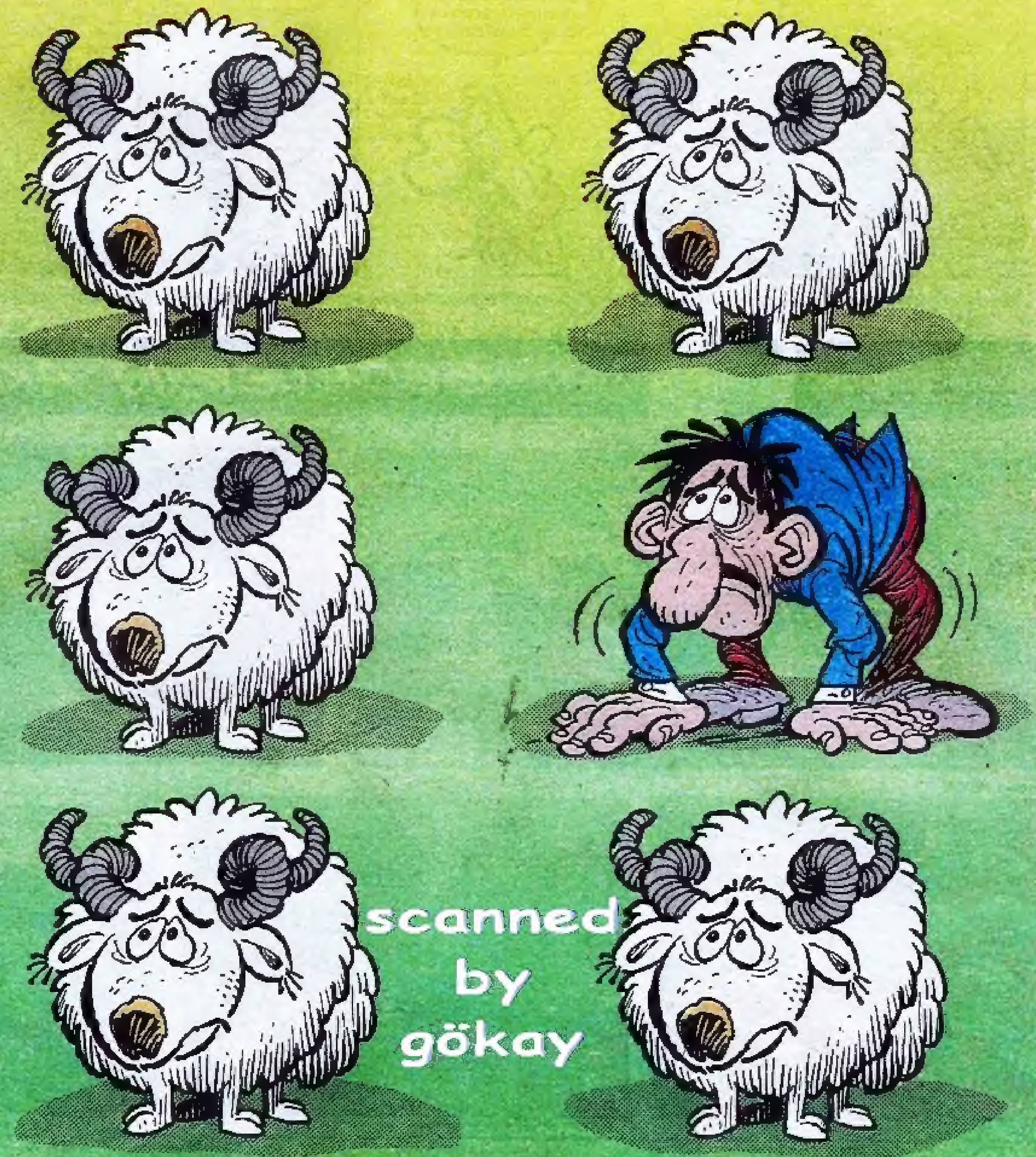

scanned by gökay

CEVAP: Sol ortadakinin boynuzlarından biri diğerlerinden kısa. Siz farklı olanı sağ ortadaki sandınız di mi? O hepten kurban be!...

BÜLENT MORGÖK • HALİL İNCESU • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT

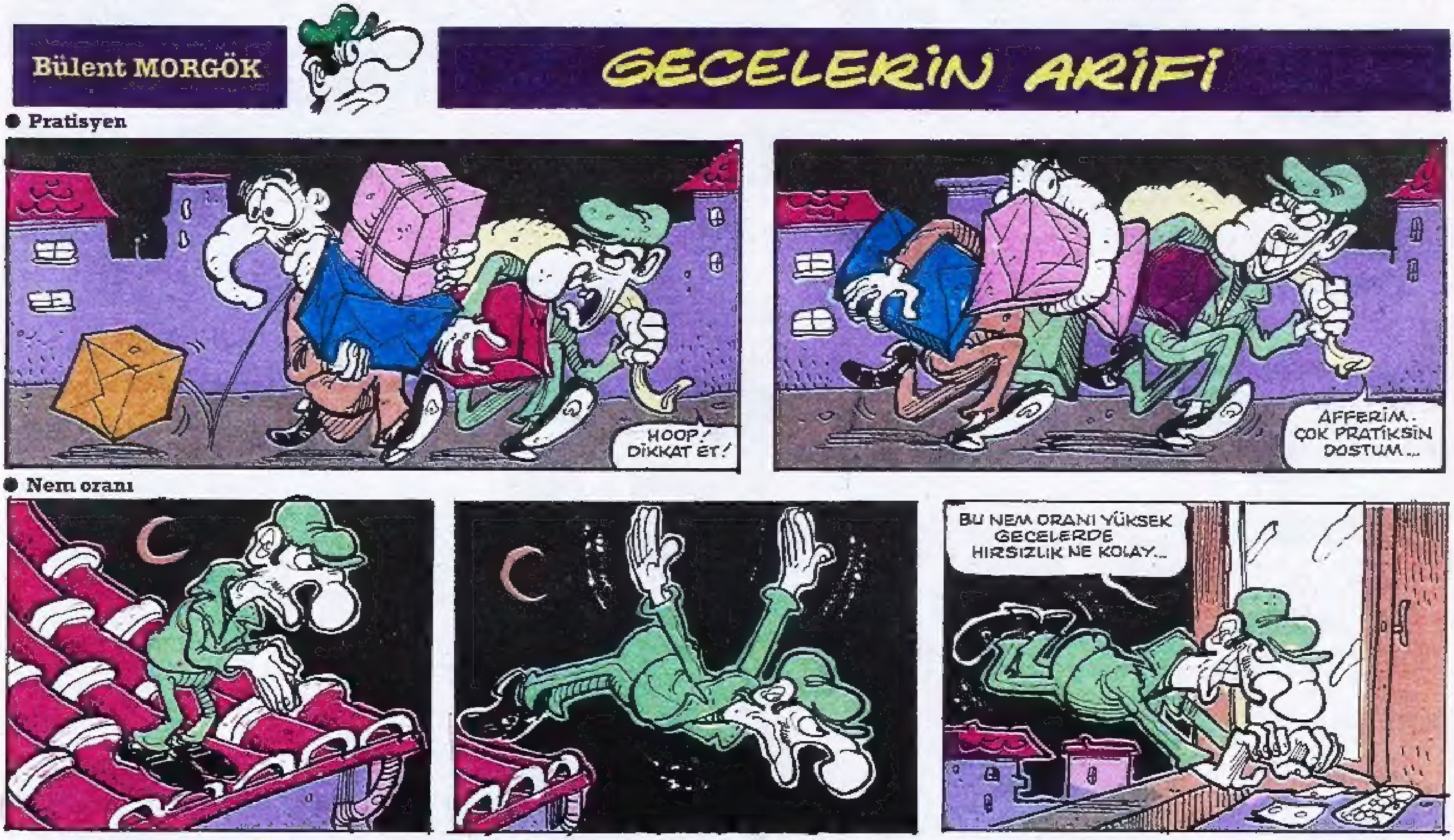

Dıgıl
YIL: 2 SAYI: 62
5 TEMMUZ 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2, Mecidiyeköy - İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK 13.000 TL. 12 AYLIK 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

Tekin Aral Yazıyor

TELEFON

Telefonla yanlış numara düşme olayları, ilgisiz kişilerle konuşma durumları, hat karışmaları, yıllardır güldürü oyunlarına konu, sahne komiklerine malzeme olmuştur.

Aşağı yukarı herkesin, anlatacak bir telefon macerası mutlaka vardır.

Benim de başımdan sayısını hatırlayamadığım kadarı geçmiştir.

Ama geçtiğimiz yıllardan birinde başıma gelenler, herhalde öyle pek duyulup, görülen cinsten değildir.

Savaş, benim, gazeteciliğimizin ilk yıllarında yarım ekmekle yüz gram peyniri, cebimizdeki üçbeş kuruşu paylaştığımız, yirmibeş yıllık arkadaşımdır.

Yıllardır görüşmemiştik. Ankara'ya gitmiştim. Hem bir takım işlerimi halledecek, hem de Savaş'ı görecektim.

Gördüm de... Bol bol hasret giderdik... Beni bir an yalnız bırakmadı. İşlerimi halletmeme de elinden geldiğince yardımcı olmaya çalıştı.

Ne var ki tüm işleri bitirmeme zaman elvermedi. Dergi için İstanbul'a dönmem gerekiyordu.

Savaş:

- Sen meraklanma, dedi. Ben gerisini halletmeye çalışır durumu sana bildiririm. Sen bir iki gün sonra beni telefonla ara. Yalnız işten arama, evden ara... Zira toplantılar filan oluyor, iş saatinde beni kolay bulamazsın.

Uzatmayalım... İstanbul'a döndüm. Döner dönmez de Savaş'ı aramaya karar verdim. Hem de en bi lüküsünden, yani otomatik hattan.

İlk arayışımda, karşı taraftan bir erkek sesi geldi...

- Alo, buyrun...

- Savaş?... dedim.

Karşı taraf cevap verdi:

- Savaşma, barış...

Ve telefonu kapattı.

Yanlış numara düştü herhalde, diye düşündüm.

Önce 9, sonra 4 ve arkadan tekrar Savaş'ın numarasını çevirdim.

Bir kadın açtı telefonu...

- Savaş beyi rica ediyorum, dedim.

- Hangi Savaş?... dedi.

Bu defa da ben bozuldum.

- İkinci Dünya Savaşı, dedim.

Telefonu kapattım.

O gece şansımı birkaç kez daha denedim ama... Kadınlı erkekli bir yığın kişiyle konuştum... Savaş'la bir türlü konuşamadım.

O gece hatlarda bir karışıklık olduğu belliydi... Aramaktan vazgeçtim, Savaş'ı ertesi akşam aramaya karar verdim.

Ertesi gece tekrar oturdum telefonun başına. Tekrar çevirmeye başladım numaraları. 9, 4 ve Savaş'ın numarası.

Savaş'ın ev numarasında bir yanlışlık yapmıyordum... Çünkü İstanbul'daki müşterek bir arkadaşımıza o gün sormuş, bendeki numaranın doğru olduğunu saptamıştım.

Bu defa karşıma Karadeniz dolaylarından bir vatandaşımız çıktı.

- Affedersiniz efendim... Acaba orası Savaş beyin evi mi?...

- Savaş beyun evi mu?... Ula nası Savaş beyun

DEVAMI 4. SAYFADA

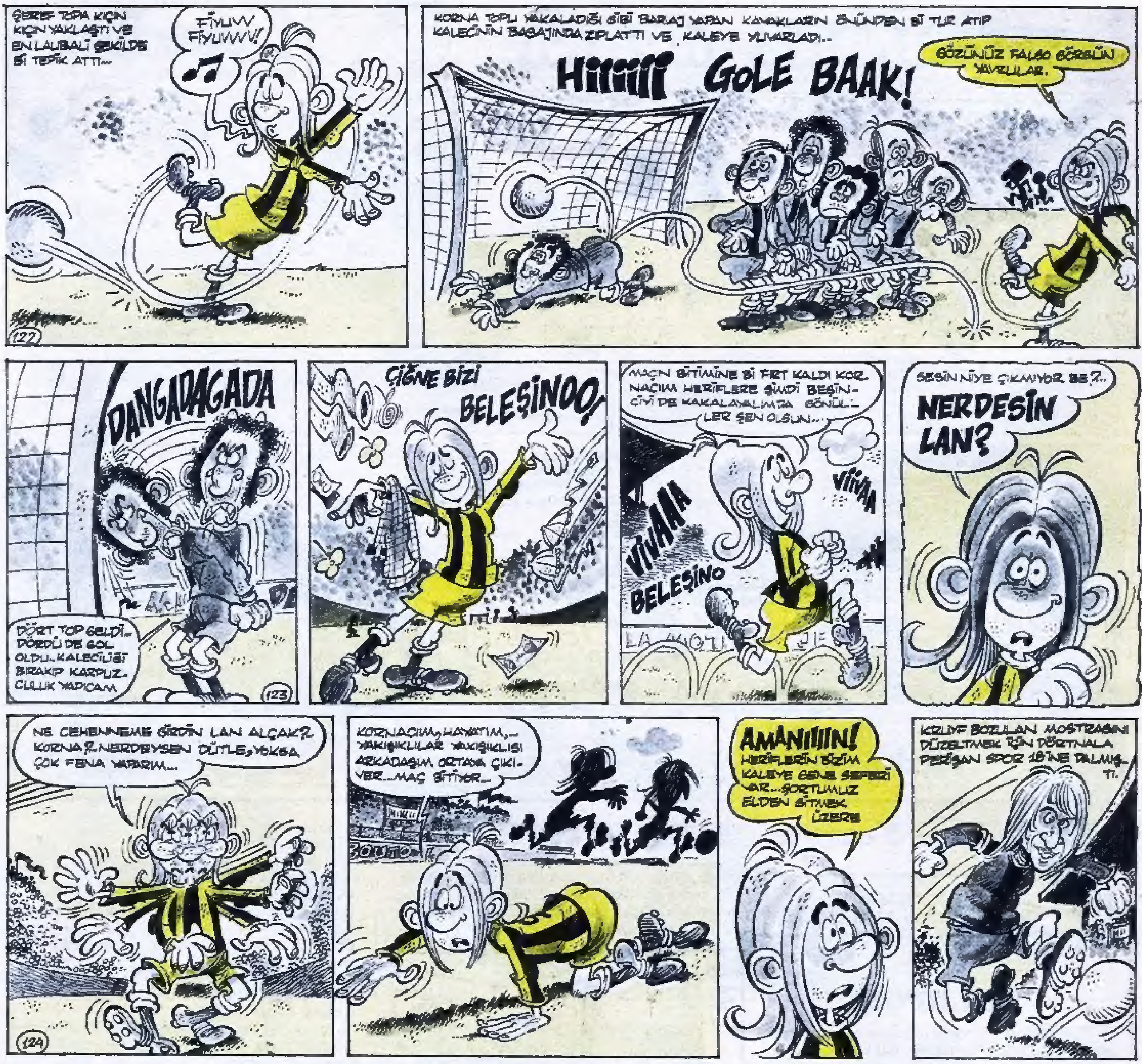

3. SAYFADAN DEVAM

evi olayı ki, dedi karşıdaki. Parayı ben sayayum, ev Savaş beyun olsun ha!...

Çat... Kapattı telefonu.

Daha sonraki konuşmalarımda ise, kim kime ne satıyor, kimin hangi bakanlıkta ne işi var, kim hangi partiden aday olacak, bu ve bunun gibi bir alay şey öğrendikten sonra, ufak ufak tozuttum. Telefon etmekten vazgeçtim.

Savaş'a mektup yazacaktım. Başka çare kalmamıştı. Yoksa kafayı iyice üşütecektim. Bir sonraki gün, akşam eve geldim.

Savaş'a mektup mu yazsam?... Yoksa şansımı telefonda bir kere daha mı denesem? Diye düşünürken, elinde Milliyet gazetesiyle kızım Ayşe geldi yanıma.

- N'olur baba, dedi. Biz de telefon edelim mi, n'olur?...

- Nereye kızım?... dedim.

Gazeteyi gösterdi. O gün okumuştum, hatırladım.

Milliyet'te şöyle bir haber vardı:
"UZAY MEKİĞİ İLE GÖRÜŞTÜK
Siz de Uzay Mekiği "Challenger" ile telefon görüşmesi yapabilirsiniz... İşte uzayın telefon numarası: 99-1-307-410-6272..."

- N'olur baba, n'olur diye yineliyordu kızım. Gel biz de telefon edelim Uzay Mekiği'ne.

- Deli misin kızım sen, dedim. Kimbilir kaç para yazar.

Konuşma Amerika'daki üsle oluyormuş aslında... O da bir şey değil, normal tarife yazar.

Sonunda kızımı kıramadım. Oturduk telefonun başına... Ve başladım gazeteden bakıp numaraları çevirmeye.

99-1-307-410-6272...

Biraz bekledik... Düdükler falan... Sonunda bir erkek açtı telefonu...

- Buyrun ben Savaş.

Ya, böyledir işte bizim telefonlar...

Tekin Aral

DEVAMI HAFTAYA

İBRAHİM SARI

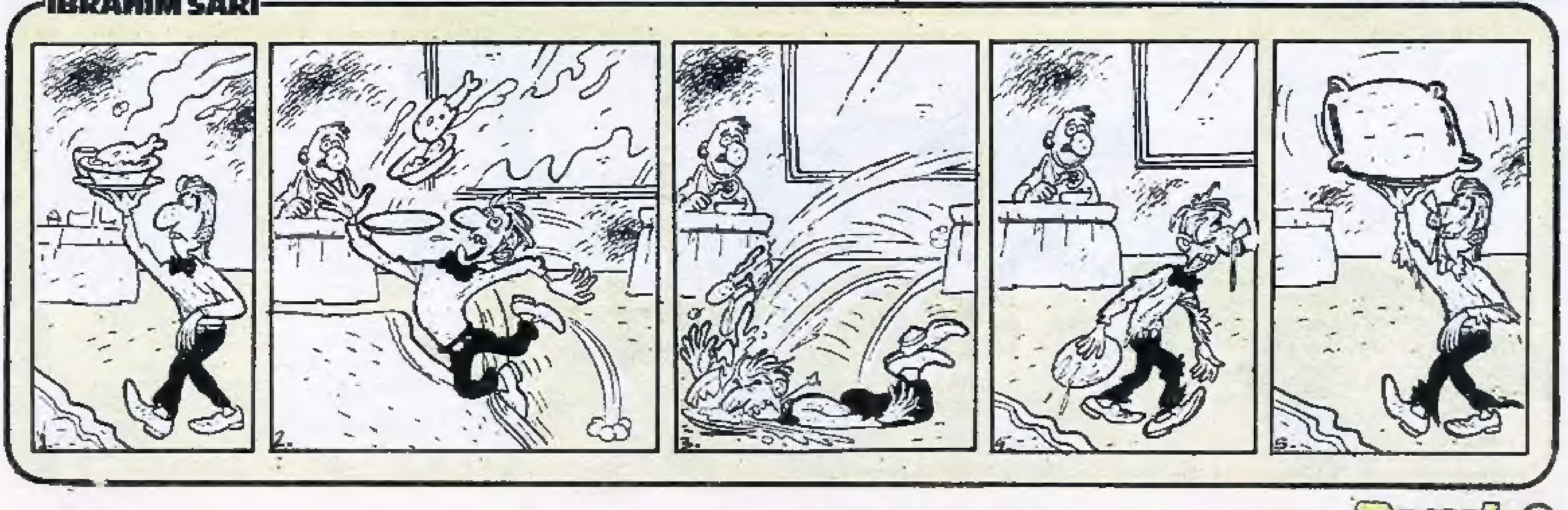

HATA YAPIYORSUNUZ BEYLER

HALİL İ. YILDIRIM

SONER GÜNDAY

SITKI SEDAT SUNAR DEV KOLAJ ROMAN: **GÖZ GÖZE GELMEK İSTEMEM**

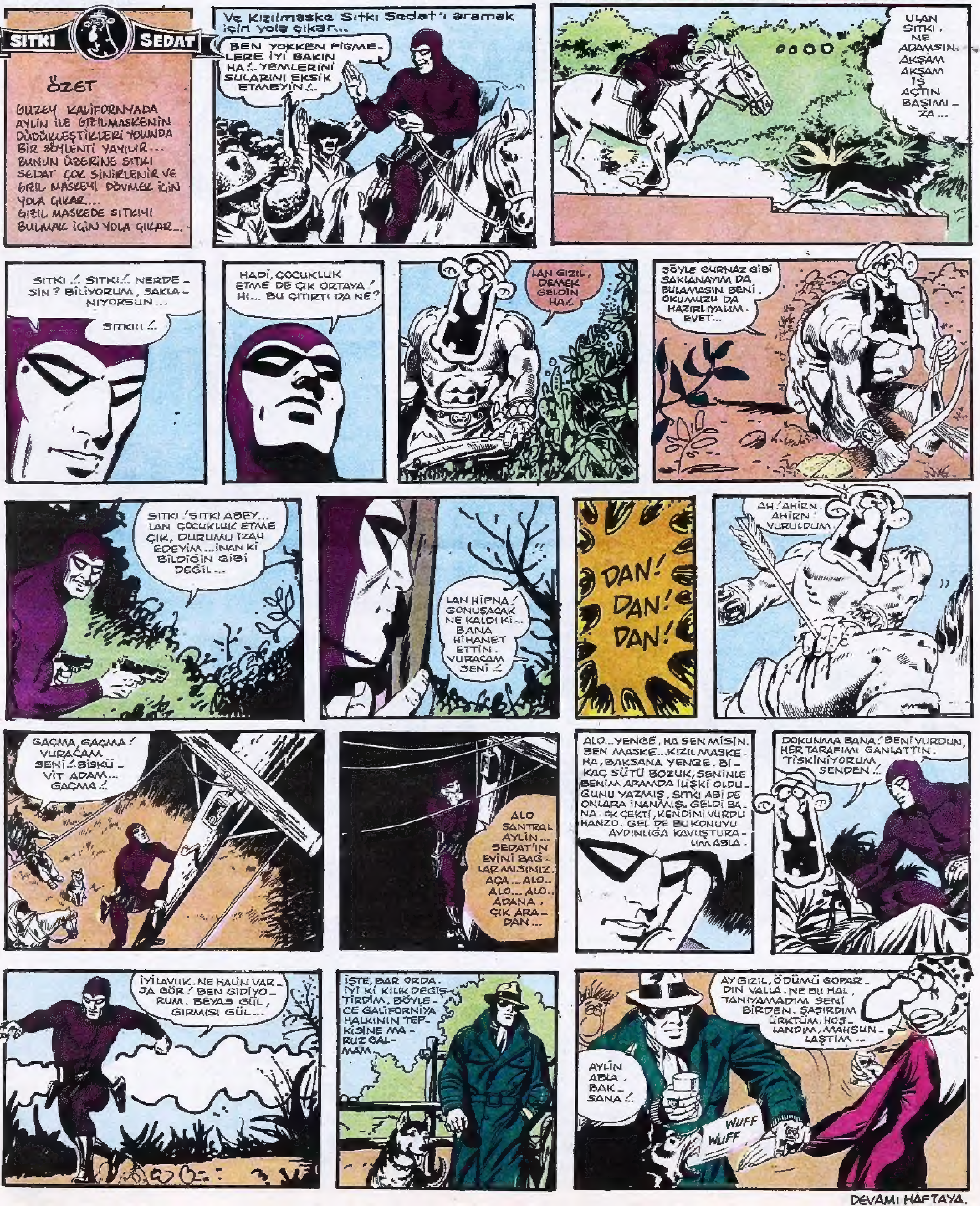

DEVAMI HAFTAYA.

KAN VE GÜL

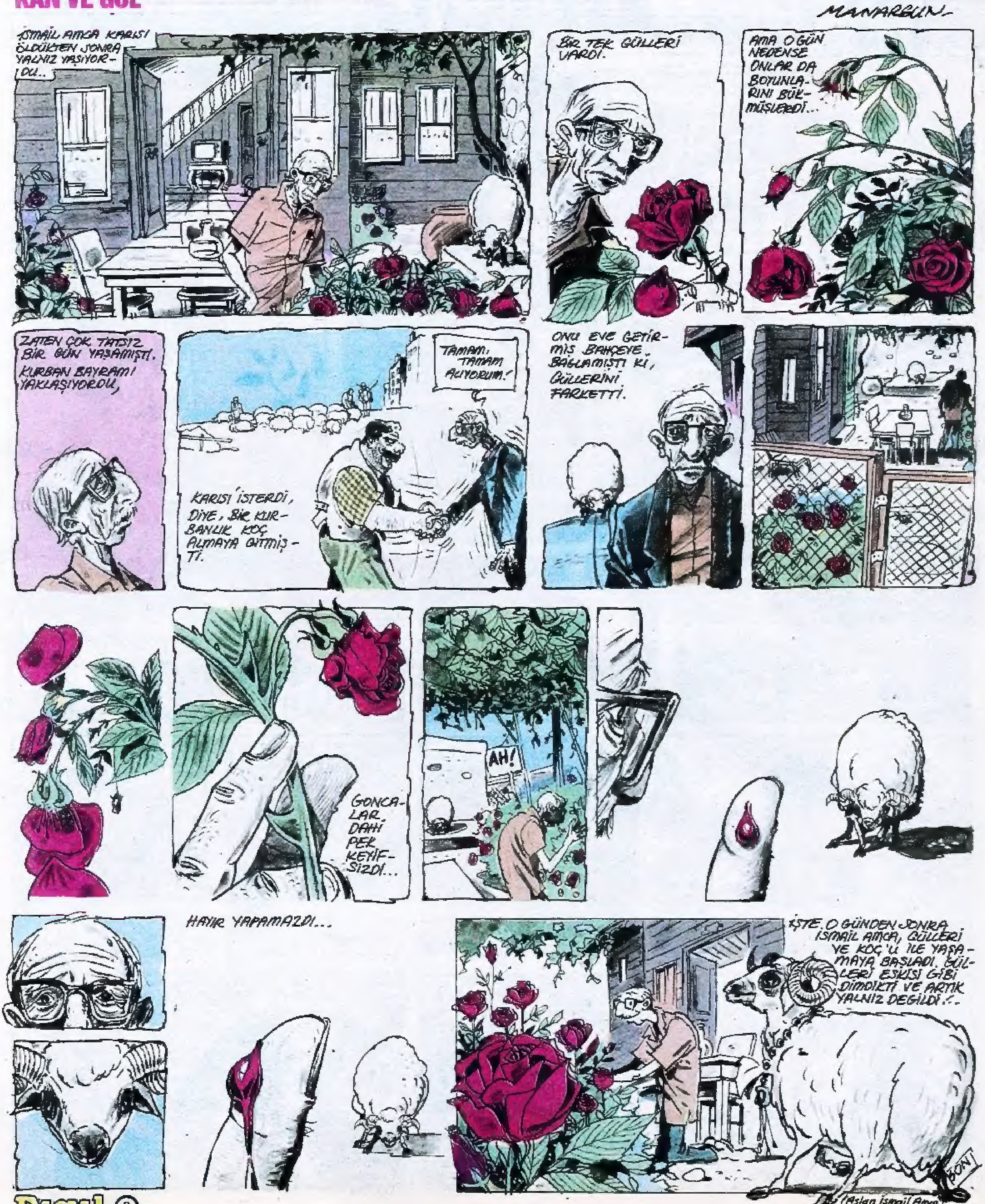
MANARGUN
İSMAİL AMCA KARISI ÖLDÜKTEN SONRA YALNIZ YAŞIYORDU..
BİR TEK GÜLLERİ VARDI.
AMA O GÜN NEDENSE ONLAR DA BOYUNLARINI BÜKMÜŞLERDİ...
ZATEN ÇOK TATSIZ BİR GÜN YAŞAMIŞTI.
KURBAN BAYRAMI YAKLAŞIYORDU,
TAMAM, TAMAM ALIYORUM!
KARISI İSTERDİ, DİYE, BİR KURBANLIK KOÇ ALMAYA GİTMİŞTİ.
ONU EVE GETİRMİŞ BAHÇEYE BAĞLAMIŞTI Kİ, GÜLLERİNİ FARKETTİ.
GONCALAR DAHİ PEK KEYİFSİZDİ...
AH!
HAYIR YAPAMAZDI...
İŞTE. O GÜNDEN SONRA İSMAİL AMCA, GÜLLERİ VE KOÇ'U İLE YAŞAMAYA BAŞLADI. GÜLLERİ ESKİSİ GİBİ DİMDİKTİ VE ARTIK YALNIZ DEĞİLDİ..!
BONİ
(Aslan İsmail Amca)

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – SEVKET

- ÖZET -

Şemistan mahalleden bir kıza âşık olmuştur. Ama kızın babası, bu arkadaşlığa izin vermemektedir...

Vahap'la Şemistan kızı kaçırmaya karar vermişlerdir...

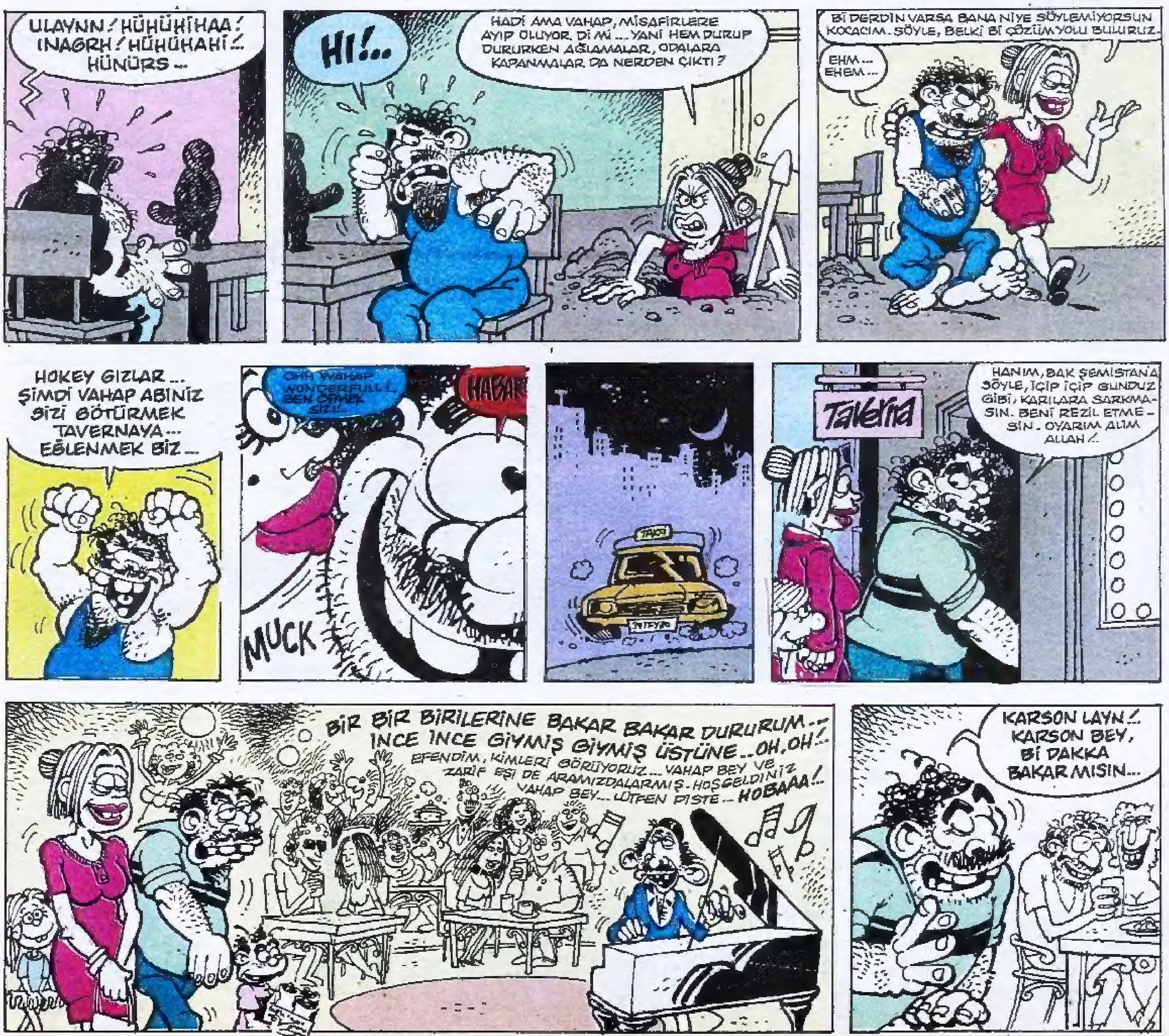

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – SEVKET

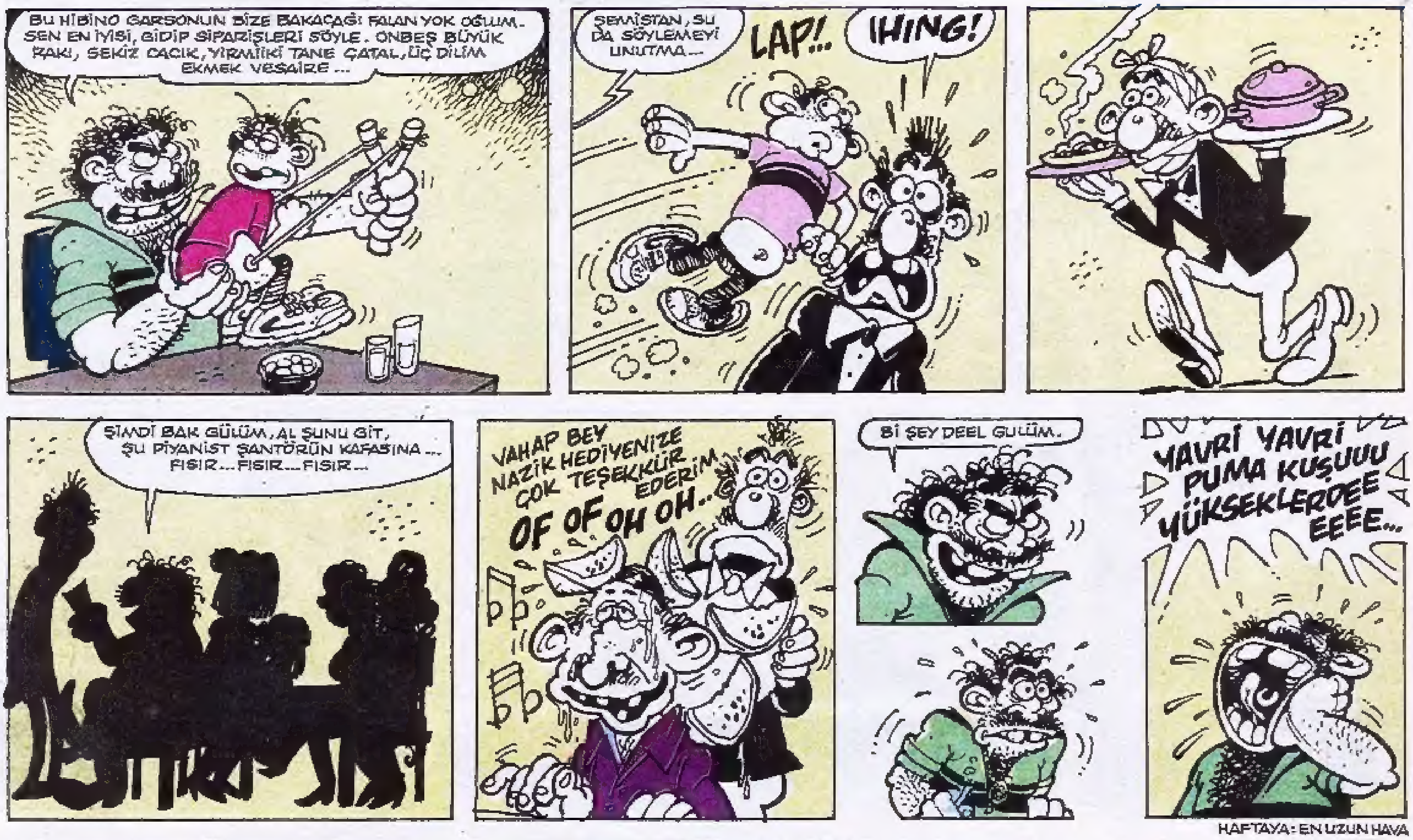

HAFTAYA: EN UZUN HAVA

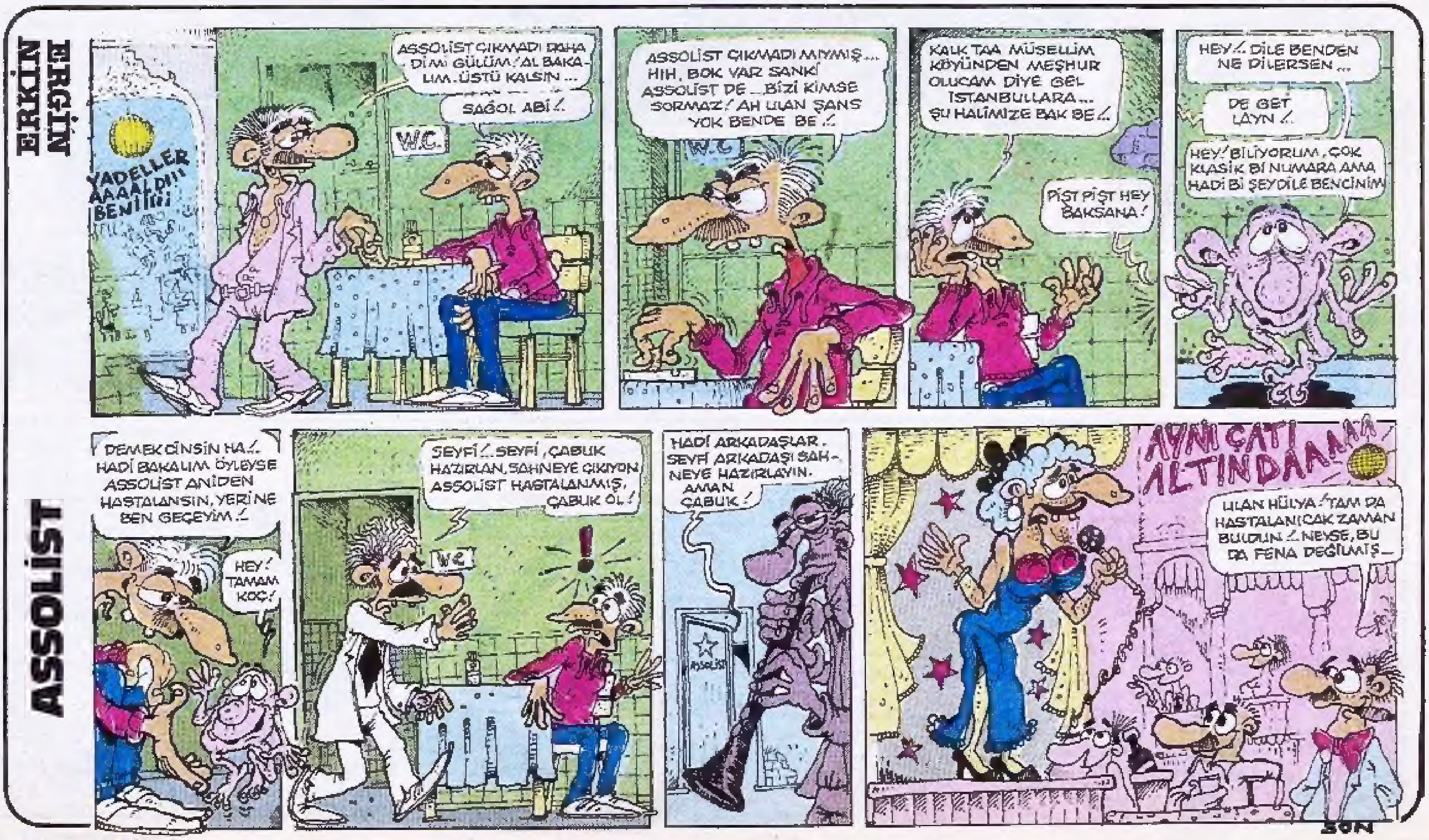

BEN

Sefer SELVİ

LEK LEKLÜKE LEK LÜKE LEK LÜKE LEK TURGAY TÜYSÜZ

LÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LÜKE

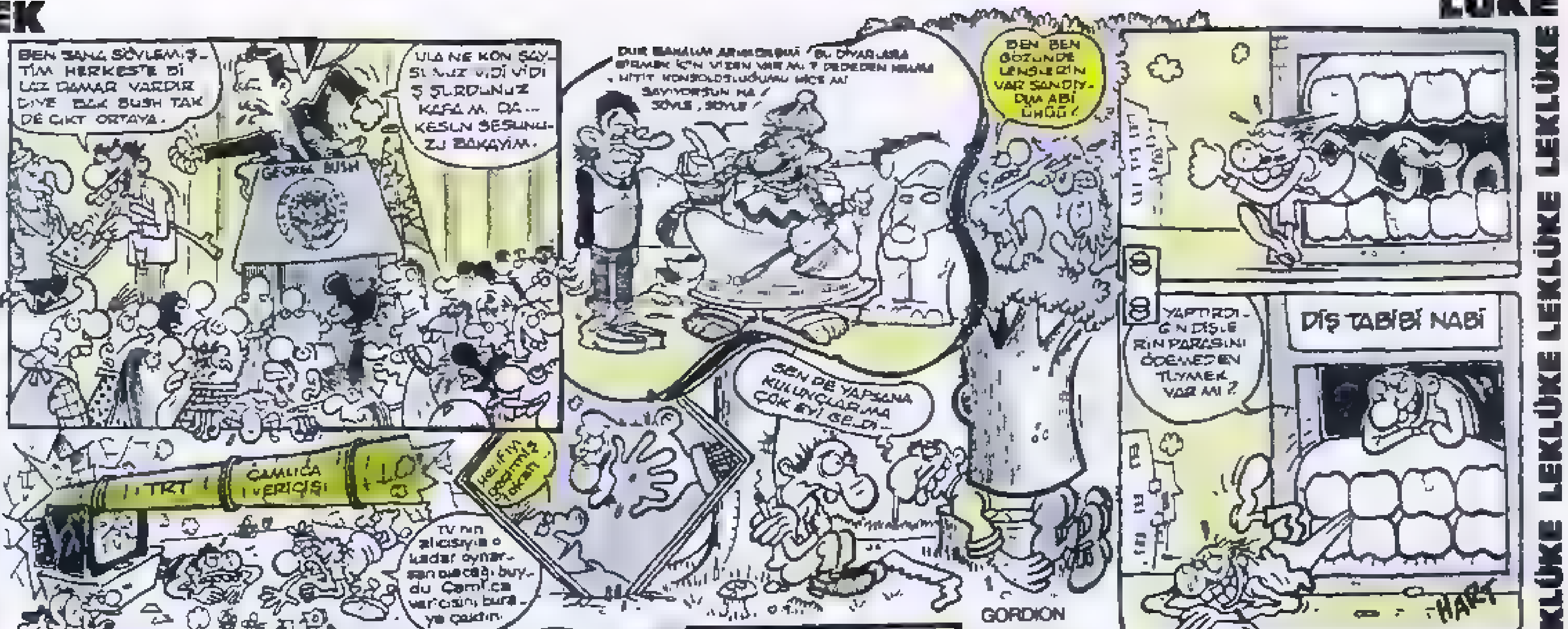

GORDION

KUPALI'dan DÜNYA KUPASI ANILARI

Efendim nerede eski dünya kupaları nerede Şimdiki kupalar hatırlıyorum da O zamanlar bir kupa verirlerdi peh peh deyme gitsin Efendim bir yanda oyuncular takımlar

Haftaya 1986 Meksika kupası

SERVET GÜRBÜZ LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEKLÜKE LEK

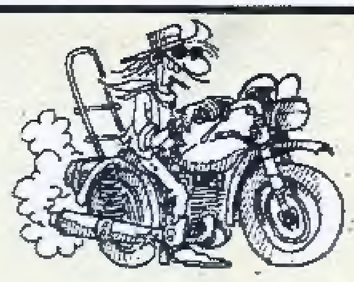

TAM GAZ GİDERKEN

- Daha önce soğuk hava depolarında nü (çıplak) olarak gördüğümüz kuzular, koyunlar, koçlar kostümlü olarak şehrimize geldiler. Kabileler halinde, savaş boyaları sürünmüş olarak, ağaç ve tenteler altında kamp kurdular..., Halkımız kendilerine yakiin ilgi gösteriyor...

- Yaz, defansımızı dağıttı. Su ve havuz problemlerine kafası basamayan şehrimize yağmur yağmadığından, yine alttan almak zorundayız.

MİNİ RÖPORTAJ

Festivalde. Carlos Santana konserinden çıktık açık alınla. Basın toplantısı tezgâhı oldu. Şimdi ertesi gün... 8Bakıyoruz gaztelere... Carlos Santana'nın vesikalık fotoğrafları. Hem de birbirinden kötü... Heralde diyoruz filim kıtlığı vardı tek poz çektiler... v.s. yani basının olaya ilgisini ruhsuz buldum. Gittim çaldım gitarını açtı gel dedi içeri.

Dıgıl– Haftalar önce de konuşmuştuk. Nasıl sevdin mi burayı.

Carlos– Çok iyi. Bi saksı toprak götürücem.

Dıgıl– Çalıcağınız şarkıları neye göre seçiyosunuz.

Carlos– Noter huzurunda kura ile...

Dıgıl– Bizim açık hava tiyatrosunu adeta yeni baştan inşa ettiniz grubunuzla elinize sağlık.

Carlos– Keşke sahneyi Boğaz'a dönük yapsaydık diyorum.

Dıgıl– Bi sonraki gelişinize. Seyircilerden en çok kimi sevdiniz.

Carlos– Konsere başlarken söyledim. Gökte bi sürü melek vardı. Onlardan bana kanat çırpanı.

Dıgıl– Bestelik bi ilham transferi oldu mu İstanbul'dayken.

Carlos– Evet, Boğaz'ın akıntısının sesi bi şeyler kıpırdattı. Bir de bulutlar.

Dıgıl– Grubunuzun sizce en zehir elemanı kimdi konserlerde.

Carlos– Hepimiz birbirimize zehir ve panzehir takılıyoruz... Ama basçımız kanı en deli akan galiba.

Dıgıl– Davulcunuz, kristallerin tozunu alırcasına ve odun kırarcasına çalıyo hakkını yemeyelim.

Carlos– Evet bileyci kadar da keskin.

Dıgıl– Uzay geminizin ikinci kaptanı klavyecinizde en göktaşı bol trafikli atmosferlerde götürüyodu işi.

Carlos– Bongocu Armando Pereza da kulak zarlarımızı çalıyodu di mi.

Dıgıl– Hı hı. Vokalci arkadaşı da personelin arabulucusu olarak çok sevdik. Sen de sular seller gibisin aabi. Ne iyi ettin de geldin. Özliycaz seni patron. Hadi rasgele.

PORİNOS...TOKİYON...NİNORAK

Karlar Ülkesi Posifon'da insanların yaşamı, doğa koşullarının altında ezilmiştir. Keşifçilerle Korinam krallığı arasında amansız bir savaş vardır...

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: TARIK TOLUNAY

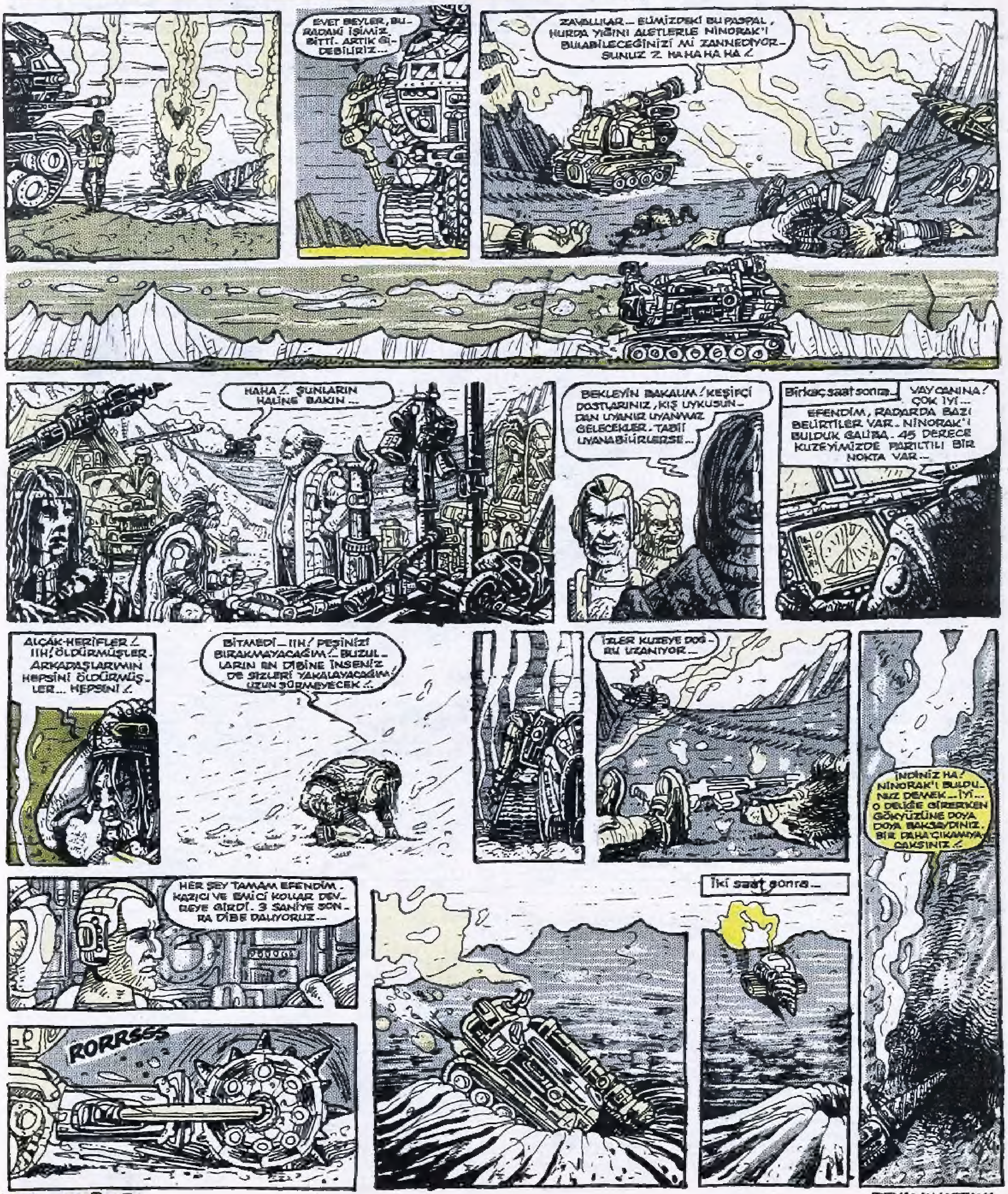

- DEVAMI HAFTAYA -

TELEPATİYA

ÖZDEN ÖĞRÜK

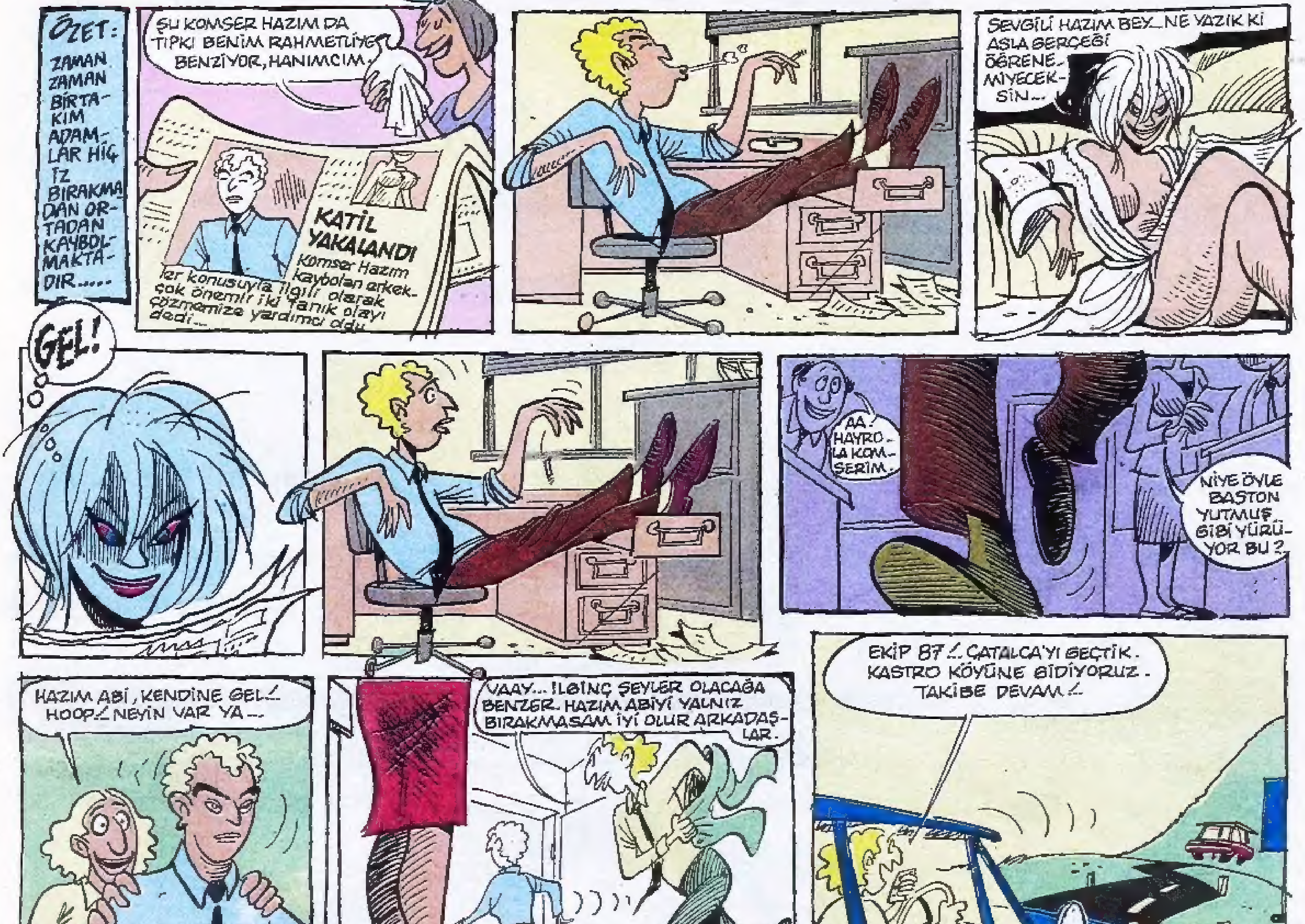

HAFTAYA: GRUP SEKS Mİ?..GRUP ÖLÜM MÜ?

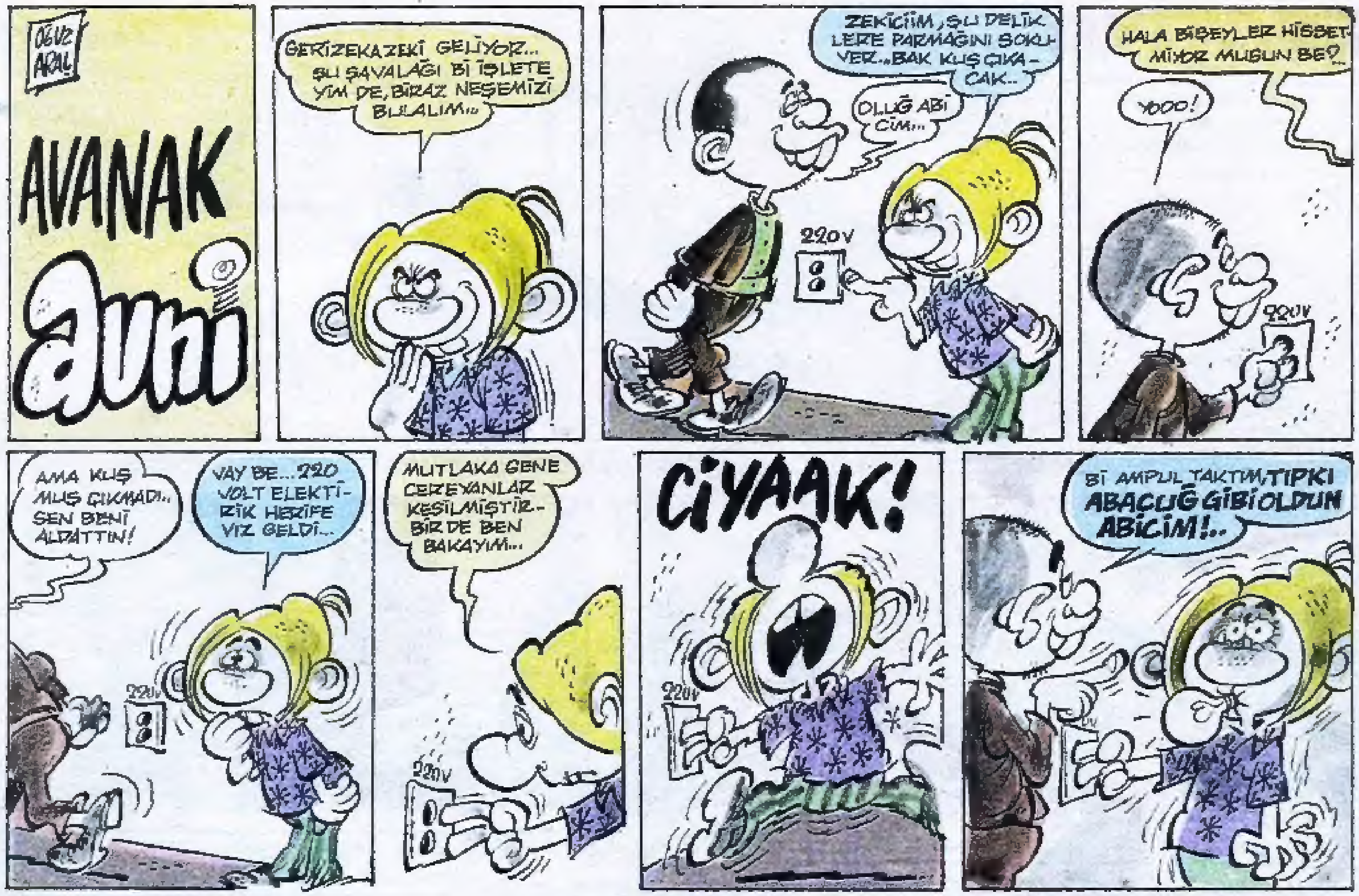

DALGAKIRAN

Zafer TEMOÇİN
(VATAN ŞAİRİ)